

Magyarországi városokban járt a reformációi vándorkamion

Oratio œcuménica

DEBRECEN

SÁRVÁR

SOPRON

Magyarország mai határain belül keresett fel három várost az elmúlt héten az a vándorkamion, amely a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulójára kívánja felhívni a figyelmet. Hazánkban elsőként a kálvinista Rómaként emlegetett Debrecenben, a hét végén pedig a lutheri reformáció két emblemikus Kárpát-medencei városában – Sárváron és Sopronban – parkolt le az Európai Protestáns Egyházak Közösségének (GEKE) kezdeményezésére útra kelt jármű.

A Németországi Protestáns Egyház (EKD) „üzemeltette” kamion tavaly november 3-án Genfből indult el, és a tervek szerint – Európa tizenkilenc országának hatvanhét városát érintve – május 20-án gördül be a németországi Wittenbergbe, az ott szerveződő re-

formációi világkiállítás megnyitójára. A vándorkamion három magyarországi állomása közül Debrecen volt az egyedüli „kálvinista helyszín”, ahol január 31-én egyúttal a Tiszántúli Református Egyházkerület megalakulásának négyszázötvenedik évfordulóját

is ünnepelték a nagyszabású rendezvénysorozattal.

A jubileumi emlékvé alkalmából újtárra indított vándorkamion interaktív kiállítótérben mutatja be a reformáció történetében meghatározó szerepet betöltő európai helyszíneket. Sárváron is az egész város ünnepévé lett a jármű érkezése, hiszen nem véletlenül emlegették egykor a települést „a magyar Wittenberg”-ként.

Sárvárról Sopronba gördült át szombaton a „mobil installáció”. Abba a városba, ahol 1565-ben a legelső ma-

gyarországi lutheránus gyülekezet alakult meg Gerengel Simon vezetésével, s ahol múlt vasárnap a GEKE elnöke, Michael Binker osztrák evangélikus püspök és a Lutheránus Világszövetség egyik alelnöki tisztjét is betöltő Fabiny Tamás püspök szolgálatával német, majd magyar nyelvű istentisztelet zárta az ünnepi emlékezést.

■ TPK

A vándorkamion magyarországi állomásain történekről bővebben az Evangélikus Élet magazin következő számában.

Jubileumi Luther-konferencia

Tizedik alkalommal rendezték meg január utolsó hétvégéjén a Luther-konferenciát a révfülöpi Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központban (képünkön). A házigazda ezúttal is Iső Dorottya veszprémi lelkész és dr. Hafenscher Károly, a Magyarországi Evangélikus Egyház zsinatának lelkészi elnöke, az oktatási központ igazgatója, a kormányzati Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa volt. A lelki épülést igényes előadások és kötetlen baráti együttlétek szolgálták.

A konferencia január 27-én, pénteken Gáncs Péter elnök-püspök áhítatával vette kezdetét. A reformációi emlékvérről dr. Hafenscher Károly tartott előadást Reformációi emlékvé – Luther-év – Krisztus-év címmel.

Weltler Gábor lelkész szombat reggeli áhítata után dr. Reuss András, az Evangélikus Hittudományi Egyetem professzor emeritusa értekezett A lutheri reformáció és az egy, szent, katolikus (egy-

temes) egyház címmel. Dr. Ittész Gábor irodalom- és egyháztörténész referátuma Luther disputációja a skolasztikus teológia ellen, avagy miért egy október végi szombat délutánra esett a reformáció? témacímrel taglalta a kérdést.

Luther és Hamlet, a wittenbergi diák volt a címe dr. Fabiny Tibor evangélikus világi teológus, irodalomtörténész, egyetemi tanár előadásának, majd Fábri Györgynek, az Északi Egyházke-

FOTÓ: DR. WAGNER GYULA

rület felügyelőjének Láthatóan lutheránus című előadása zárta a szombati nap előadás-sorozatát. A záró istentisz-

teletet vasárnap Ittész János nyugalmazott püspök vezette.

■ GYŐRI ANDRÁS TIMÓTHEUS

[Lelkész:] Mennyei Atyánk! Köszönjük neked, hogy Jézus Krisztusban végérvényesen kijelentted nekünk üdvözítő akarodat, melyben kétségelenné tetted, hogy egészen a kereszthalál áldozatát is vállalva értünk, feltétel nélkül szeretsz bennünket. Köszönjük, hogy ennek biztos tudatában vihetjük eléd kéreseinket és könyörgéseinket.

[Lektor:] Add, hogy egész életünk s minden nép élete igaz istentiszteletté legyen. Könyörgünk ezért a világot, amelyet minden javával és áldásával nekünk teremtettél. Segítsd meg azokat a törekvéseket, amelyek természeti környezetünk pusztulását kívánják megakadályozni. Add, hogy a világon egyre több ember ismerje fel, hogy felelősen kell bánni a teremtettség kincseivel. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet]: Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Könyörgünk minden ember üdvösségéért. Azokért, akik benned hívők; azokért, akik vallásukat eltévélve, mások kárára gyakorolják; azokért, akik a spiritualitás más útjain keresnek téged; azokért, akik eddig még nem hallották meg hívó-kereső szavadat; azokért, akik az emberlét átélt szenvedései miatt téged hibáztatnak, és nem tudnak bízni benned. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet]: Urunk, hallgass meg...

[Lektor:] Istenünk! Könyörgünk ezért az országot, ahová sorsunk és küldetésünk helyszínét kijelölted. Adj igaz emberségből fakadó felelősségérzetet és szociális érzékenységet azoknak, akik a társadalom viszonyai és egyes emberek sorsa felől döntenek! Adj bölcsességet, tisztességet, igazságot és legfőképp tisztát szívvel azoknak, akik nemzetünk felémelkedéséért munkálkodnak! Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet]: Urunk, hallgass meg...

[Lektor:] Kegyelmes Atyánk! Könyörgünk gyülekezetünkért. Add, hogy a te lelket éltető-tápláló igéd mindig hallható legyen e közösségben, és azt is, hogy megváltást és örök életet rejtő üzeneted ne hangozzék hiába! Tedd az ige hallgatóinak értelmét nyitottá, szívét szeretetteljesen figyelmessé és befogadóvá! Segítsd híveidet, hogy ez a gyülekezet igazi lelki otthonává legyen mindazoknak, akik megtalálják és megélik benne a Krisztussal való egységet, a testvéri közösséget, az egymást hordozó szeretetet és a megtartó hitet! Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet]: Urunk, hallgass meg...

[Lektor:] Mindenható Istenünk! Könyörgünk a betegekért, a nincstelenekért s mindazokért, akiknek a lelket a gyász, a magány, az elhagyatottság fájdalma keseríti. Te adj vigasztalást, erősítést, reménységet mindenkinek, aki roskadozik az élet terhei alatt, vagy aki legyőzhetetlennek gondolt betegséggel küzd. Te küldj hozzájuk vigasztalót, pártfogót, gyógyítót. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet]: Urunk, hallgass meg...

[Lelkész:] Mennyei Atyánk, végül könyörgünk eljövendő országod beteljesedéséért, ahol színről színre tapasztalunk meg mindent. Kérünk, hozd el számunkra országodat, ahová mindannyiunkat vársz, hogy nálad legyen örök otthonunk a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

[Gyülekezet]: Amen.

Megkezdte munkáját az integrált Evangélikus Országos Gyűjtemény

Evangélikus Országos Gyűjtemény néven február 1-től önálló, integrált intézményként folytatja munkáját az Evangélikus Országos Levéltár, az Evangélikus Országos Könyvtár és az Evangélikus Országos Múzeum. Az intézmény megválasztott igazgatója dr. H. Hubert Gabriella. Valamennyi munkatárs megmaradt az új intézményben, de egy-egy munkakör néhány esetben megváltozott, illetve kibővült a tevékenységi kör. A gyűj-

temények vezetői továbbra is ágazatvezetői lesznek a területüknek. A vezetőik kinevezését az országos presbitérium hagyta jóvá. Az Evangélikus Országos Levéltárat továbbra is *Czente Miklós*, az Evangélikus Országos Múzeumot *dr. Harmati Béla László* vezeti az elkövetkező öt esztendőben, *Balogh Kriszta* pedig egy évig könyvtárvezetőként folytathatja eddigi gyűjteményi munkáját.

Forrás: *Evangélikus.hu*

Magyar ökumenikus istentisztelet Óriszigeten

Idén az óriszigeti (Siget an der Wart) evangélikus templomban tartották a burgenlandi (Ausztria) magyarok ökumenikus istentiszteletét, amelyre – több mint húsz éve – mindig január utolsó vasárnapján kerül sor.

A január 29-i alkalmon *Szemerei János*, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke hirdette Isten ígését. A liturgiában a környékbeli magyar katolikusokat gondozó *Gáspár Adalbert* bencés szerzetes és *Gúthy László* felsőöri református lelkész működött közre. Énekkel a helyi gyülekezet kórusa szolgált.

A három felekezet képviselői az oltára helyezték az egymás ellen elkövetett bűnöket jelképező szimbolikus téglákat, majd a helyükre keresztet állítottak, végül az oltáron egyenként meggyújtották a hit, a szeretet és a remény lángját.

A gyógyulás Isten ajándéka – hangsúlyozta az idei ökumenikus imahét vezérigéje, 2Kor 5,14–20 alapján tartott prédikációjában *Szemerei János*. A püspök hozzátette: az ember és Isten, ember és ember közötti megbékélés mun-

káját maga Isten kezdte el. Ebbe kell bekapcsolódnunk, ha azt szeretnénk, hogy a sebek begyógyuljanak.

Az esemény végén a házigazda, *Otto Mesmer* helyi evangélikus lelkész a községi teremben rendezett szeretetvendégségre invitálta a jelenlévőket.

■ ADÁMI MÁRIA felvétele

Történelmi találkozás a múzeumban

A Magyarországi Evangélikus Egyház püspöki tanácsának kezdeményezésére február 6-án Budapesten először tartottak tanácskozást a Magyarországi Sajtójogú Metropolitai Egyház – közismert rövid nevén a Görögkatolikus Metropólia – Hierarchák Tanácsának tagjai. (A hazai görögkatolikus egyházszerkezet 2015 tavasza óta működik ebben a szervezeti és jogi formában.)

Az evangélikus házigazdák – *Gáncs Péter* elnök-püspök (Déli Egyházkerület), *dr. Fabiny Tamás* püspök (Északi Egyházkerület), *Szemerei János* püspök (Nyugati [Dunántúli] Egyházkerület), *dr. Lackner Pál*, a püspöki tanács titkára, *Krámer György* országos irodaigazgató – és a vendégek – *Kocsis Fülöp* hajdúdorogi metropolita, *dr. Orosz Atanáz* miskolci püspök és *Szocska A. Ábel* OSBM nyíregyházi apostoli kormányzó – testvéri beszélgetés során tekintették át a két hasonló nagyságú egyházat együttesen érintő kérdéseket.

A lelkészképzés, a papi utánpótlás, a szolgálat kihívásai után a hitoktatás lehetősége és terhei, majd pedig a román lelkigondozása és missziója került napirendre az Evangélikus Országos Múzeum nemrégiben átadott tanácstermében tartott megbeszélésen. A lakosság belső vándorlása elengedhetetlenül teszi az új gyülekezetek

szervezését mindkét egyház számára. A találkozó záró részében az állam és az egyház viszonya, a modern profétai felelősség volt az eszmecsere centrumában. A testvéri hangulatú megbeszélés felvetette egymás alaposabb megismerésének szükségességét, a teológiai párbeszéd igényét.

■ KISS TAMÁS felvétele

Teológiai tanárok konferenciája

Reformáció és ökumenikus párbeszéd volt a címe a teológiai tanárok idei konferenciájának, amelyen többek között az egyház, a tradíció, a liturgia és az ökumenikus nyitottság kérdését járták körül január 30-án a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán.

A főelőadásokat más-más felekezetű kommentárok és közös kerekasztal-beszélgetések kísérték.

A konferencia záróeseménye *Az ajándékok cseréje* címet viselte. Ebben a blokkban három különböző felekezetű püspök – *Fabiny Tamás* evangélikus, *Fazekas László* református és *Ko-*

csis Fülöp görögkatolikus metropolita – beszélt a kölcsönöségről és a különbözőségről.

A konferencia evangélikus előadói voltak még: *Szentpétery Péter*, *Csepregi András*, *Varga Gyöngyi*, *Béres Tamás*, *Reuss András*, *Szabó Lajos és ifj. Hafenschner Károly*. Az esemény megnyitó részében *Gáncs Péter* evangélikus püspök végzett szolgálatot.

A konferencián előadott *Gánóczy Sándor* Párizsban élő katolikus teológusprofesszor, Európa-szerte ismert Kálmán-szakértő, a katolicizmus és a reformáció viszonyának kutatója is.

■ LABORCZI DÓRA

Talpra, lutheránusok!

Gyülekezeti elnökségek találkozója

„Állj a lábadra!” – hangzott a 2016. évi országos evangelizáció mottójaként már ismertté vált felszólítás január 28-án az Aszódi Evangélikus Petőfi Sándor Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium dísztermében az Északi Evangélikus Egyházkerület gyülekezeti elnökségeinek számára szervezett találkozón. Az alkalomra érkező lelkészek, felügyelők és gyülekezeti munkatársak a Luther Márton 95 tételét is tartalmazó reformáció kiadvánnyal a kezükben gondolkodhattak, vitázhattak együtt az öt szekcióból álló programon.

Lacknerné Puskás Sára budakeszi lelkész és Benczúr László budakeszi felügyelő

Cserhátiné Szabó Izabella főtí lelkész, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspökhelyettese nyitóáhitatában a tenger lecsendesítésének történetén keresztül hívta fel a figyelmet arra, hogy életünkben az igazi veszedelem nem a minket körülvevő, rohamléptekben haladó világ, nem a megválaszolatlan kérdések sokasága, és még csak nem is az, ha egy kívülről érkező, hogy ki

Jézus. Az igazi veszedelem az, ha Isten népe, saját gyermekei élnek úgy, mint ha a háborgó tenger hullámai között nem lenne velük az Isten.

Az áhitatot követően *dr. Roncz Béla*, az aszódi iskola igazgatója köszöntötte az egybegyűlteket, ismertette a folyamatosan bővülő és fejlődő evangélikus intézmény minden napjait. A szekcióból álló beszélgetések bevezetéséért *Lackner-*

né Puskás Sára budakeszi lelkész és *Benczúr László* budakeszi felügyelő tartott rövid, problémafelvetéseket tartalmazó plenáris előadást, majd kétórás szekcióbeszélgetések kezdődtek a különböző témákban.

Reformáció és ökumené

A *Reformáció 2017* elnevezésű csoportban *Ittész Máté* dunakeszi felügyelő és *Lindákné János Zsuzsanna* hévízgyörki lelkész az evangélikus projekteknek és a reformáció ünneplésének témakörét járták körül, kiemelve a résztvevők hozzászólásai alapján annak fontosságát, hogy tudjuk – mind gyülekezetként, mind egyéni életünkben –, hol vagyunk mi magunk a reformációban, hogy tudjuk hirdetni nemcsak az emlékében, hanem mindenkor az ingyen kegyelemből való üdvösség fontosságát.

A szekcióból álló beszélgetésen elhangzottak kifejezetten jó gyülekezeti példák a reformáció emlékévének megünneplésére. *Keczkó Pál* budahegyvidéki lelkész a gyülekezeti felnőtt-bibliáórákon Luther műveinek felolvasásával készül a hívekkel, de kiderült, hogy például Cegléden *Szlaukó Orsolya* lelkész az iskolákban tart majd – közösen református kollégájával – rendhagyó reformáció órákat, amelyeken a fiatalok összeállíthatják saját 95 tételüket, de ültetnek majd almafát, és tartanak flash mobot is a gyerekekkel.

Az első szekció felvetéseire szorosan kapcsolódott a második csoport te-

matikája. *Fabiny Tamás* püspök és *Barcsák Pálné* borsodi egyházmegyei felügyelő vezetésével, *Ökumenikus kapcsolatok* címmel a katolikusokkal való úrvacsorai közösséggel kapcsolatos kérdésekről, a „református reformációról” és az iskolai hitoktatásról folyt a beszélgetés. A reformáció emlékévében törekednünk kell arra, hogy megismertessük a reformáció mibenlétét, felhasználva a lutheri írásokat gyülekezeteinkben. Törekednünk kell arra, hogy evangélikus identitásunk megtartása mellett ne csak egyéni ünnepre gondoljunk, hanem „az egész családot együtt lássuk” – hangsúlyozta *Fabiny Tamás* püspök az ökumené fontosságáról szólván.

Gyülekezetépítés

A *Gyülekezetek önfenntartó képessége* című szekciót *Fábr György* egyházkerületi felügyelő és *Laborczi Géza* nyíregyházi lelkész vezette. „Ahhoz, hogy gyülekezet legyen, pénzre van szükség” – mondta ki nyíltan *Fábr György*, majd egyetértve *Laborczi Gézával*, hozzátette: emellett fontos Luther 62., 65. és 66. tételére gondolnunk, amelyben a reformátor az egyház kincsén Isten dicsőségének és szent kegyelmének evangéliumát érte, amellyel egykor az anyagi javak embereit halászták.

A negyedik szekció a *Keresztény vezetés az egyházban, gyülekezeti és egyéb szinteken* témakört járta körbe *Szlaukó Orsolya* ceglédi lelkész és *Szepesfalvy Ákos* kelenföldi gyülekezeti felügyelő koordinálásával. A hozzászólók egy szójátékkal élve (vezető, félvezető, vezet, vezetett, megvezetett) fogalmazták meg egy keresztény hajó kormányzásának nehézségeit és kihívásait.

A *Misszió és gyülekezetplántálás* elnevezésű szekcióban *Győri Péter Ben-*

jámin szolnoki esperes és *Békésy Gyöngyi* szolnoki felügyelő vezetésével a gyülekezetépítés lehetőségeit és kihívásait beszéltek meg személyes példa alapján. *Győri Péter* úgy fogalmazott: igazából nem a gyülekezetépítés a pontos feladat, hanem hogy evangéliummal hassunk az életünkben és életünkkel, akár hétköznapi szinten is. A gyülekezetplántálás egyik alapvető feltétele azonban mindenképpen egy karizmatikus vezető, aki tudja, hova akar menni.

A szekcióban gyakorlati kérdésekkel foglalkozva egyebek mellett arra is választ kerestek a résztvevők, hogy ha egy városvezető számára kellene meghatározniuk a gyülekezetük sajátosságát, értékét – valami olyan jellegzetességet, amely miatt semmiképpen se szabadna az illető gyülekezetet felszámolni –, akkor természetesen milyen érveket említenének a lelkészek.

Talpon maradni

A szekcióból álló beszélgetések után kibővített egyházkerületi kerületi fórum kezdődött a kerületi elnökség részvételével a „Conservando et renovando” („Megőrzendő és megújítandó”) jelmondat jegyében. A kerekasztal résztvevői és a hallgatók egyaránt a napközben érintett kérdésekre reagáltak *Kézdí Beátának*, az Evangélikus Információs Szolgálat újságírójának a moderálásával.

A találkozó úrvacsorás istentisztelettel ért véget az aszódi evangélikus templomban. Az ígét *Fabiny Tamás* püspök hirdette 1Kor 10,12 verse alapján – „Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!” –, felszólítva mindenkit, hogy maradjon talpon Isten színe előtt azzal az alázattal, amelyet az ige hirdet.

■ KÉZDI BEÁTA – NAGY KRISZTINA

Istentisztelet-közvetítés a Magyar Rádióban

Bemutatkozik a Bakonytamási Evangélikus Egyházközség

A bakonytamási evangélikus gyülekezet első említése 1613-ból való. Anyakönyve 1731-től van, de a gyülekezet már 1711-ben használatba vette a középkori eredetű templomot. Ez 1793-ban egy nagy tűzvészben leégett, a felújítás végeztével két évvel később szentelték fel. (A győri evangélikus gyülekezet – tűzkáregély címén – az ittenieknek adományozott egy 1715-ös évszámmal ellátott, aranyozott ezüst úrvacsorai kelyhet, amely ma is használatban van.) A templom 1857-ben kapta meg majdnem végleges formáját, legutóbbi teljes felújítása 2007-ben zajlott.

Bakonytamási szülötte a Kossuth-díjas író, *Tatay Sándor*, akinek három felmenője – közöttük *Tatay Sámuel* templomépítő lelkész-esperes – százhuszonöt éven át szolgált lelkészként a gyülekezetben.

A templom egyik ékessége az 1843-ban megvásárolt orgona, amelynek különlegessége az eredetiben megmaradt – szíjhúzással működtethető –

ékfúvó. Restaurálása idén kezdődik meg.

A második világháborúban szétlőtték a templom tornyát. Az 1947-ben újrajépített torony sokkal magasabb lett, a hagyomány szerint azért, hogy az öt kilométerre fekvő Pápateszéren is hallják a harangszót.

A Bakonytamási Evangélikus Egyházközséghez tartozik Pápateszér, Gic, Bakonyszentiván és Bakonyszücs.

Evangélikus istentisztelet a Magyar Rádióban

Február 26-án, ötvened vasárnapon (Esto Mihi) 10.04-től istentiszteletet közvetít a Kossuth rádió a bakonytamási evangélikus templomból. Igét hirdet *Szakos Csaba* lelkész.

2005 óta szolgál a gyülekezetben a jelenlegi lelkész, Szakos Csaba – az egyházközség huszonhatodik pásztora –; 2012 óta gondozza Bakonyszentlászlót, Zircet, Sikátort és Veszprémvarsányt.

A gyülekezeti tagok aktívak, sok a hitéleti rendezvény, határon innen és túl részt vesznek egyházi találkozók. Már nyolcadik éve szervezik a Bakonytamásihoz tartozó közösségek presbiteri találkozóját mindig más helyszínnel, több mint félszáz résztvevővel. Évente felkészítik a gyerekeket hittanversenyre, nyaranta pedig több táborozási lehetőséget is biztosítanak számukra. (Hat településen a helyi hittanosok betlehemeznek is, azaz családokhoz juttatják el a karácsonyi örömművet.) A lelkész tájékoztatása szerint a reformáció idej, jubileumi évét emlékeztetéssel téve testvérkapcsolati megállapodást kívánnak aláírni a finnországi turkui Szent Mihály gyülekezettel, amiből „sok áldás fakadhat mindannyiunk számára”.

Megvédett doktori értekezés az EHE-n

Sándor Jenő evangélikus teológus doktori értekezésének védésére került sor január 30-án az Evangélikus Hittudományi Egyetemen (EHE). A munka

két bírálója *dr. Baritz Sarolta Laura* nővér, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola adjunktusa és *dr. Orosz Gábor Viktor*, az EHE docense volt.

Sándor Jenő 1981-ben született, teológiai tanulmányait 2000-ben kezdte az Evangélikus Hittudományi Egyetemen. 2003-ban Münchenben volt ösztöndíjas, teológiai diplomáját 2008-ban szerezte meg, dolgozatát *Paul Tillich* munkásságából írta. Azóta trénerként, kvalifikált business coachként, pszichodráma-asszisztensként dolgozik. Oktat a Budapesti Metropolitan Egyetemen.

A doktori értekezés az *Identitás a morális térben* címet kapta, az alcíme pedig ez volt: *Az énidentitás mint gazdasági és morális cselekvés motivációs forrása a vállalkozóiskola kontextusában – Kísérlet az exploratív teológiai etika alkalmazására a gazdasági etikai diskurzusban*. Témavezetője *dr. Béres Tamás*, az EHE tanszékvezető professzora volt. A védés sikerrel zárult, de a részletes eredményt az egyetem doktori iskolája csak később hozza nyilvánosságra.

■ HORVÁTH-BOLLA ZSUZSANNA *felvétele*

Nagy Ilona, Isten „szolgálóleánya”

(1930–2017)

Nagy Ilona nyugalmazott evangélikus lelkész, a Sarepta Budai Evangélikus Szeretothon volt lakója január 9-én elhunyt. Keveházi László nyugalmazott lelkész megemlékezését közöljük.

Lehet, hogy a szolgálóleány szót nem is kellett volna idézőjelbe tenni. Hiszen az 1930. június 8-án született Nagy Ilona nem úgy élt, mint egy szolgálólány, hanem valósággal az volt. S mindezt leginkább mosolygva tette. Akik együtt ültünk vele a teológia padjaiban, leginkább talán mosolyára emlékezünk. S talán mert legtöbbször így láttuk, nem is vettük igazán komolyan.

Pedig Ilona mosolya mögött nemcsak szolgáló, hanem küzdelmes, nehéz élet rejtőzött. Ha jól emlékszem, az akkori hallgatók közül hárman nem kaptunk Budapestre letelepedési engedélyt. Az egyik ő volt. Mivel évfolyamtársként éltünk öt évig, ezért nálam van az életéről írott visszaemlékezés. Emlékezzünk rá most, amikor elment, saját szavaival.

„Nyíregyházán születtem a várostól kb. három kilométerre. Az elemi iskola után, mert jó tanuló voltam, az evangélikus gimnáziumba kerültem. Sok hívő tanárral és tanárnővel találkoztam, többek közt *Trausch Lizával*, *Rejtő Máriával* és *Urbán Erzsébettel*. Lelkészeimről, *Joób Olivértól*, *Endreffy Zoltántól*, *Rözse Istvántól* és *Balczó Andrástól* sokat kaptam útravalóul. Még gimnazista voltam, amikor beke-

rültem a gyermekbibliaköri előkészítőbe, sőt később saját csoportot is kaptam. Tehát a gyerekekkel való foglalkozást korán kezdtem tanulni. Arra nem gondoltam, hogy »hivatalosan« is tanítani fogok, különösen nem, hogy lelkész leszek, mert »drukkoló« típus voltam, nem szívesen nyilatkoztam emberek előtt. Később Alcsútra kerültem, egy bibliaiskolába. Ott kérdezték meg tőlem: nem volna-e kedvem a teológiára menni?

Számantanárnőnek készültem. Egerben fel is vettem, de akkor úgy döntöttem, Isten dolgaira tanítom inkább a gyerekeket. A teológián *Pintér Károly* vezetésével rendszeresen összejöttünk egy közösségben. Közben a teológia felkerült Budapestre, ott is a Fásorból a Lendvay utcába. A lányok az Üllői úton laktak. Mint »kulákcsemete« nem telepedhettem meg Budapesten,

így Kistarcsára kerültem a papnék otthonába, ahol dolgoztam is a tanulás mellett.

Nehézségeimben Joób Olivér soha nem feledkezett meg rólam, végzés után ő hívott Nyíregyházára segédlelkésznek. Gyermekbibliakört kaptam, sok tanítványom került a teológiára: *Rözse István*, *Joób Olivér*, *Pecznyik Ilona*, *Deme Károly* és *Dávid* is.

Első önálló helyem Sátoraljaújhely volt. Innen Szirákra kerültem, itt avatott lelkészé Ottlyk Ernő püspök. Itt is a szörványokat és a gyerekeket éreztem közel magamhoz.

Eljött bizony hamar a nyugdíj ideje. Nyugdíjként Kiskunhalasra kerültem, a beteg lelkészt segítettem szolgálatában. Innen már »igazán« nyugdíjba kerültem: Debrecenbe. Még szolgálatomhoz tartozott egy kedves metodista család gyermekeit gondozni.

1984 táján elsőik között kerültem a Nyugdíjas Lelkészek Otthonába. Voltaképpen »hazakerültem«, fiatalokromban itt is dolgoztam beteg gyermekek között a Sareptában.”

Eddig saját szavai. A lelkészotthonból a Sareptába került lakóként is, itt élte életét csendesen, alkalmanként az igére figyelve, amelyet életén át tanított és hirdetett. Aki „észrevétlenül” szolgált végig életét, így is fejezte be. Hitünk szerint nemcsak életén át, hanem az utolsóban is sóhajtott Máriával együtt: „*Íme, az Úr szolgálóleánya: történnék velem a te beszéded szerint!*”

■ KEVEHÁZI LÁSZLÓ

HIRDETÉSEK

A budavári evangélikus szabadegyetem következő alkalmát február 13-án, hétfőn 19 órai kezdettel tartjuk a Bécsi kapu téri evangélikus templom kápolnájában (1014 Budapest, Táncsics Mihály u. 28.). *Dr. Fabiny Tamás* püspök áhítátát követően *Korompay H. János*, az MTA doktora, az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Irodalomtudományi Intézetének tudományos tanácsadója, osztályvezető tart előadást *Arany János és a protestantizmus* címmel. A mostani alkalom apropóját Arany János születésének közelgő kétszázadik évfordulója adja. A belépés ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Zsidó–keresztény párbeszéd Ország Lili művészetéről. *Ország Lili* műveiben egyszerre fedezhetők fel a zsidó szimbólumok, az Aranyváros képe és a keresztény misztika keresése. Az *Árny a kövön* című, a Magyar Nemzeti Galériában látható kiállításához kapcsolódóan püspök és rabbi beszélget a Múzeum+ rendezvény keretében Ország Lili művészetéről és az alkotások által felvetett kérdésekről. Időpont: február 16. (csütörtök), 19:30. Helyszín: Magyar Nemzeti Galéria, Budavári Palota. Disputapartnerek: *Fabiny Tamás* evangélikus püspök és *Fináli Gábor* rabbi. Moderátor: *Galambos Ádám* evangélikus teológus. (Az Asztali beszélgetések sorozat és a Magyar Nemzeti Galéria közös rendezvénye.)

A reformáció hatása a magyarországi közigazgatásra címmel tart előadást *dr. Lackner Pál*, a Magyarországi Evangélikus Egyház püspöki tanácsának titkára február 16-án, csütörtökön 19 órakor a Kálvin teremben (Budakeszi, Fő u. 159.). Szeretettel várunk minden érdeklődőt. Az előadást a Budakeszi Református Emléktemplom Alapítvány támogatja, és ingyenes. Adományokat a Protestáns Kör működésének költségeire a helyszínen köszönettel elfogadunk.

A Protestáns Kör szervezői

Az Evangélikus Külmisziói Egyesület szeretettel hív minden érdeklődőt éves közgyűléssel egybekötött külmisziói csendesnapjára. Időpont: február 18., szombat, 10–15 óra. Helyszín: a Deák téri gyülekezet emeleti terme (1052 Budapest, Deák tér 4.).

Ökumenikus találkozó. Minden hónap harmadik vasárnapján 17,30-kor ökumenikus találkozóra, istentiszteletre és előadásra várjuk az érdeklődőket a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának székházában (1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3.), a földszinti tanácsteremben *Az egyház egységéért – az év egészében* gondolat jegyében. A február 19-i előadás témája: *A reformáció üzenete az utca embere számára*. Előadó: *Cz. Kenyeres József* lelképásztor. A teljes liturgiájú, úrvacsorai istentisztelet igéje: 2Tim 1,8 (önmegtartóztatás, önuralom, áldozat mint a sikerhez vezető út feltétele). Szeretettel várjuk a korábbi farkasrétieket, a volt KÖT, a Fokoláre, az Ökumenikus Lelkészi Konferencia, valamint az International Ecumenical Fellowship magyar régiójának tagjait és barátait is.

Jézus Testvérei Ökumenikus Diakóniai Rend

LVSZ-ELŐTALÁLKOZÓ. Az elmúlt héten zajlott a Lutheránus Világszövetség (LVSZ) európai delegáltjainak előtalálkozója, amelyen az egyházak küldöttei részletesen megtárgyalták a májusi nagygyűlés témáit: az ember nem eladó, a teremtett világ nem eladó, a megváltás nem eladó. Egyházunk részéről szervezőként *Pap Kinga Marjatta*, az LVSZ kelet-közép-európai alelnökeként *dr. Fabiny Tamás* püspök, delegáltként pedig *Mesterházy Balázs*, *Garai Szilvia* és *Cselovszkyné dr. Tarr Klára* vett részt a svédországi Höörben tartott előtalálkozón. ■ Cs. T. K.

KÖTŐSZÓ
Evangélikus közéleti blog

- Társadalom és egyház
- Kereszténység és közélet
- Krisztus és a 21. század
- A világ (nem csak) lutheránus szemmel

Kötőszó – Rákérdez, következtet, összekapcsol.

Olvassa, kövesse és ossza meg!

kotoszo.blog.hu

Hetvened vasárnap – 1Kor 9,24–27

Úgy fussatok, hogy elnyerjétek

A VASÁRNAP IGÉJE

Felpörögve. Pörögnek az események. Minden pörög körülöttünk. Sőt sokszor mi is, hiszen rengeteg teendőnk van. Ebben a hatalmas pörgésben érezzük az energia felszabadulását s azt, hogy ha mindent nem is, de egy-egy feladatot sikerült teljesíteni. Közélebb kerültünk... De mihez?

Életem egyik meghatározó élménye volt, amikor 1996-ban először léptem át a magyar-osztrák határt. Nagy távolság az otthonomtól, sok új élmény, felejthetetlen pillanatok. Egy gyönyörű nyári napon nyakunkba vettük a burgenlandi erdőket, és nekivágtunk a jól megtervezett kerékpártúrának. Élvez-tük, ahogyan előzgettük egymást, közben kerestük a vicces és élvezetes kihívásokat. Elérkezett a nem várt pillanat. Tervünket áthúzta az a nagy kő, amely az erdei út közepén szinte várt rám. Nekiementem. Mindketten repültünk. Én jobbra, a kerékpár balra. Mivel végigcsúsztam a köves úton, nem tudtam azonnal felkelni. A földön fekvő egy darabig néztem, ahogy pörög a kölcsönbe kapott bicikli kereke. Forgott, bár haladás nem volt. Csak pörgés.

A pörgést sokszor összetévesztjük a haladással. Az eredményesség színonimájának hazudjuk, s e hazugság teszi sokszor céltalan bolyongóvá az embert.

Futás okozta frusztráció. Amikor rádőbbenünk, hogy hiába igyekeztünk, hiába pörögtünk fel annyiszor, csak keveset haladtunk előre, akkor új módszert kell választanunk. De mi lesz, ha ismét csak kudarc, céltalan bolyongás az eredmény? Máris *frusztrálnak* ér-

zem magam emiatt. Bevallom, nemigen szeretem ezt a kifejezést. Eléggé tudományosan hangzik, és igen tág az értelmezési tartománya. Lehetne helyette azt mondani: céltalan, zavart, bűntudatos. A „frusztrált” kimondva olyan, akár egy diagnózis. Mintha orvosilag igazolnánk valakiről, hogy beteg. Mindenesetre félünk átélni egy másfajta s ha nem is gyorsabb, de céltudatos haladásra. Pál apostol int és sürget mindannyiunkat. Nem azért, hogy minél hamarabb célba érjünk, hanem azért, hogy mielőbb megismerjük azt a célt, amely felé tartanunk kell.

Más a haladás, ugyanaz a cél. Mindenkinél más és más életútja, amelyet végigjár ezen a földön, viszont a cél és a célba érkezés ugyanaz. Egy párbeszéd jut eszembe. Egy nagyapa faggatta az unokáját:

– Mondd, fiam, mi a célod? Mit szeretnél elérni az életedben?

– Szeretnék abba a gimnáziumba kerülni, amelyikre régóta vágyom.

– És utána?

– Utána szeretnék egyetemre menni, közgazdaságtant tanulni, mivel az érdekel a legjobban.

– És utána?

– Utána szeretnék elhelyezkedni egy bankban, ahol majd jó szakember leszek nagy fizetéssel.

– És utána?

– Utána szeretnék megházasodni, szeretnék gyerekeket. Igyekszem majd mindent megadni a családomnak.

– És utána?

– Miután felnőnek a gyerekek, és én nyugdíjba megyek, szeretnék egy hétvégi házat venni a megtakarított pénzemből egy tó partján, ahol akár egész

nap tudok majd horgászni, játszani az unokákkal.

– És utána?

– Hát, utána, nagyapa, én is meghalok.

– És utána?

– ...

Aki ismeri a célt, nyerni fog. A cél ismerete meghatározza az ember egész életét. Pál a bizonyágtételében elmondja, hogy előtte nem ismeretlen és nem is bizonytalan a cél. Ez a tudatosság meghatározó az ő életében. Az egyetlen igazi cél ismerete erősítette meg szolgálataiban, a gyülekezetek építésében, a Krisztusról szóló jó hír hirdetésében.

Sokfélék a vágyaink. Életünk során több rövid távú cél jelenik meg előttünk, viszont a végső cél nem más, mint a Krisztus Urunk által megszerzett örök élet ajándékának az elnyerése. Az a hervadhatatlan koszorú, amely úgy köt össze teremtő Istenünkkel, hogy azt senki és semmi nem tudja sem megbontani, sem pedig megromtani. Ehhez pedig mindannyiunknak szükségünk van céltudatos hitre. Arra a hitre, amely kitartást ad, amely alkalmassá tesz, végül pedig célba juttat.

■ ARATÓ LÓRÁND

Imádkozzunk Túrmezei Erzsébettel!
„Fussak én is? Hová, Uram, kihez? / Kihez bűneiben vagy bánatában, / kihez könnyeiben vagy közönyében? / kinek hirdessem, hogy él, / hogy velünk vagy, / feltámadott, diadalmas Segítő! / hogy szereteted, irgalmad, hatalmad / tegnap, ma és örökké ugyanaz! / Hisz találkoztam én is Teveled! / Nekem is szól mozgósító parancsod! / Húsvéti hirdető vagyok. Futok!”

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

„...nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket.” (Dán 9,18c)

Hetvened hetében az *Útmutató* reggeli s heti igéi azt munkálják, hogy elbizakodottságból odaadó istentiszteletre jussunk el. „Isten lélek, és akik őt imádják, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk” (Jn 4,24; LK) „Himnusz zengjétek nekünk Sionnak énekeiből!” (GyLK 769) Isten színe elé Jézus nevében járulhatunk, aki magára vette vétkek adósságunk terhét, hogy a bűn többé ne uralkodjék rajtunk. Bőjt felé haladva igaz megtéréssel kezdjük az egyházi év új ünnepkörét. Sep-tuagesima ünnepén, minden nappal hétfővasárnap előtt elhivatásunk és kiválasztásunk kérdéseiről beszélget velünk Urunk. Minden felfogadott szőlőmunkás teljes bért kap, az örök élet részese lesz, mert Isten nem igazságtalan. „Én pedig az utolsóknak is annyit akarok adni, mint neked. [...] Így lesznek az utolsókból elsők, és az elsőkből utolsók.” (Mt 20,14.16) Pál mindezek tudatában versenyez a hervadhatatlan koszorúért: „...mint aki előtt nem bizonytalan a cél [...], és engedelmsé teszem a tetsémet, hogy amíg másoknak prédikálok, magam ne legyek alkalmatlanná a küzdelemre.” (1Kor 9,26–27) Zákeus elhívása is Urunk küldetését jelzi: „Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszített.” (Lk 19,10) Isten szempontja: „...azért választott ki benneteket az Úr [...], mert szeret benneteket.” (5Móz 7,7–8) Az Ūristen igaznak nyilvánítja az istentelent: „Hitt Ábrahám Istennek, és Isten ezt számított be neki igazságnak. [...] Boldog az az ember, akinek az Úr bünt nem tulajdonít.” (Róm 4,3.8) Pál figyelmeztet: a viszálykodás a lelki kiskorúság jele a gyülekezetben, s az ige hirdetői, „szolgák csupán, akik által hívókká lettetek [...], és mindegyik a maga jutalmát kapja majd fáradozásához méltóan”. (1Kor 3,5.8) Az Ūristen megvigasztalja az istenfélőket: „És beírták egy könyvbe az Ūr előtt emlékeztető azokat, akik őt félik és megbecsülik hozzájuk...” (Mal 3,16–17) Pál az Isten kiválasztási szempontjait ismerteti: „Mert néztek csak a ti elhivatásokat, testvéreim [...], és azokat választotta ki Isten, akik [...]. Az ő munkája az, hogy ti Krisztus Jézusban vagytok.” (1Kor 1,26.28.30) 471 éve hívta haza Ura dr. Luther Márton reformátorunkat, akivel együtt vallhatjuk: „Isten az üdvösségemet kivette az én szabad akaratomból, és tulajdon szabad akaratába helyezte, s úgy látta jónak, hogy ne az én életem s cselekedeteim alapján, hanem kegyelmével s irgalmasságával tartson meg. Teljesen biztos és nyugodt vagyok, hogy hű az Isten, és nem hazudik.” És: „Bizony koldusok vagyunk, ez az igazság!” „Elfogadtál és elhívtál, élő Jézus, Mesterünk. / Kegyelem, hogy veled járó tanítványok lehetünk.” (EÉ 475,1)

„Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket...” (Zsid 3,15)

Hatvanad hetében az *Útmutató* reggeli s heti igéi arra intenek, hogy a lelki siketségből jussunk el az ige hallására. Isten szent igéje eléri célját (lásd Ézs 55,11), ezért Sexagesima ünnepén kérhetjük: „Exsurge, Domine!” „Serkenj fel [...], Uram [...]! Siess segítségünkre! Vált meg minket irgalmadból!” (Zsolt 44,24.27) „Kiáltok a magasságos Istenhez, ő mellém áll mindenkor.” (GyLK 712) „Isten sokszor és sokféleképpen szólt az atyákhoz a próféták által, ezekben az utolsó időkben pedig az ő Fia által szólt hozzánk.” (Zsid 1,1.2; LK) Jézus a földi életében hirdette az Isten országának evangéliumát. A magvetőről mondott példázata szerint: „A mag az Isten igéje. [...] A jó földbe esett mag [...], akik igaz és jó szívvel hallgatják az igét, meg is tartják, és termést hoznak állhatatossággal.” (Lk 8,11.15) „Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál [...]. Neki kell majd számot adnunk” (Zsid 4,12.13) Mózes a halála előtt így tanítja népét: „Szívelejtétek meg mindazokat az igéket, amelyekkel ma intelek titeket [...]! Mert nem üres beszéd ez [...], hanem ez jelenti számotokra az életet...” (5Móz 32,46.47) A próféta csüföloiről mondja Isten: „Hallgatják a beszédedet, de nem aszerint élnék. De ha majd beteljesedik [...], akkor megtudják, hogy próféta volt közöttük.” (Ez 33,32–33) A tetsé lett Ige így szól a hirdetettéig: „Miért mondjátok nekem: Uram, Uram – ha nem teszitek, amit mondok? [...] kihez hasonló az, aki hozam jön, hallja beszédeimet, és cselekszi azokat. Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki mélyre ásott, és a kősziklára alapozott...” (Lk 6,46–48) Életünk egyetlen alapja ő: Solus Christus! Pál hálát ad a gyülekezet példás hitéért, szeretetéért és reménységéért: „...mivel tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok. [...] az élő és igaz Istennek szolgáljatok, és várjátok a mennyből Jézust...” (1Thessz 1,4.9–10) S ő inti Timóteust: „De te maradj meg abban, amit tanultál [...], mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölcsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által. A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra...” (2Tim 3,14–16) „Hasonló a mennyek országa a mustármaghoz [...], a kovászhoz...” Jézus példázatokkal tanította a sokaságot (lásd Zsolt 78,2): „...a világ kezdete óta rejtett dolgokat jelentek ki.” (Mt 13,31.33.35) „Atyánk azt ígérte, hogy aki a Fiút hallgatja, annak Szentleket ad, aki megvilágosít és felgerjeszt, hogy tisztán megértsük Isten igéjét.” (Luther) Ne feledjük az év igéjét: „Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek...” (Ez 36,26a) „Új szívet kérek én / Tőled, jó Istenem, / Te segíts, hogy e szív / Puha, jó föld legyen!” (EÉ 531,5)

■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (február 12.)

Akkor eljönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és asztalhoz telepednek az Isten országában. Lk 13,29 (Mt 20,1–16; 1Kor 9,24–27; Zsolt 18,1–20) Vannak foglalt és megszokott helyeink a családi asztalnál, a templomban, a buszon vagy épp a munkahelyünkön. Kényelmes, jól bevált és bejáratott helyek ezek, amelyeket talán több évtizede fenntartunk magunknak, és nem adnánk oda semmiért. Jézus azonban nem azt mondja, hogy legyenek foglalt helyeink, nem is arra biztat, hogy keressük a legjobb pozíciót. Nem. Azt mondja, hogy hagyjuk el a komfortzónánkat, és igyekezzünk bemenni a szoros kapun. Váltunk nézőpontot, üljünk más-hová, mások mellé, mert az Isten országában terített asztal vár ránk, ahol az ültetési rend névtábláit nem mi rakjuk ki, hanem ő.

Hétfő (február 13.)

Magad elé állítod bűneinket, titkolt vétkeinket orcád világossága elé. Zsolt 90,8 (Lk 8,17; Lk 19,1–10; Lk 9,46–50) Az Isten előtt való megállásunk a megsemmisülés és a felszabadítás együttes pillanata lesz. Egyszerre éljük át az elmúlást és az újjászületést, a megszégyenülést és a felemelést. Átélem Isten jelenlétében a feloldozás katarziszt, hogy újra gyermeke lehetek. Elvesztésemben megtalál, újjáratom, magához ölel. Megláthatom Isten arcát, s Isten szeretete mindent átvilágít, napfényre hoz, megbocsát. És akkor maga elé állít bennünket Isten. Bátorítóan, gyengéden leveszi a vállunkról mindazt, ami nyom, ami megterhel.

Kedd (február 14.)

Uram, te vagy egyedül! Te alkottad az eget, az egek egeit és minden seregeiket, a földet és mindent, ami rajta van, a tengereket és mindent, ami bennük van. Neh 9,6 (Róm 11,36; 5Móz 7,6–12; Lk 9,51–56) Nem látlak, Uram! Valami elhomályosítja a szememet. Szükségem van jelekre, egyértelmű üzenetekre tőled. Vágyom arra, hogy jelenléted bátorítson. Lassan, bátortalanul körbenézek, és mindenhol rátalálok jelenlétedre. Mert mindenhol ott vagy. Egyedül csak te vagy nekem a menedékem, a magányomban rám boruló égboltozatom, a termőföldem, a hazám, a tengerem, amelyben feloldódhatom.

Szerda (február 15.)

Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért. Ézs 55,1 (Lk 6,17–18; Róm 4,1–8; Lk 9,57–62) Valóban ennyire egyszerű lenne? Tényleg ilyen könnyű? Sokszor talán azt sem vesszük észre, hogy szomjazunk, mert nincs időnk inni sem; és egy fejfájás máris jelzi, hogy szervezetünknek folyadékpótlásra van szüksége. Talán így vagyunk Istennel is. Azt hisszük, megvagyunk nélkülüed egy-két napig, hétig... aztán fájni kezd a fejünk, az életünk... Ézsaiás azt mondja, hogy mindenki szomjazik. A szomjúság emberségünk alapélménye. Ezért Isten ingyenes és bőséges ígérete mindenkihez szól: jöjjetek.

Csütörtök (február 16.)

Hiszen tudja, hogyan formált, emlékszik rá, hogy porból lettünk. Zsolt 103,14 (Jn 14,19; 1Kor 3,[1–3]4–8; Lk 10,1–16) Egyedi vagy. Isten különleges teremtménye. Megismételhetetlen. Amiként a fazekas ujjlenyomata rajta van a cserépedényen, úgy a te életeden is ott van Isten teremtő, bátorító kéznyoma. Hordozunk magunkban valamit Istentől. Emlékszik rád, tudja, hogyan alkotott, ezért egyedül ő az, aki meg tud téged javítani. Ő tudja helyrehozni azokat a hibákat, sebeket, amelyeket okoztal magadnak és másoknak.

Péntek (február 17.)

Ne vesztétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Zsid 10,35 (Ézs 40,27; Mal 3,13–18; Lk 10,17–20) Az életünknek vannak nagyon nehéz periódusai, amikor úgy érezzük, hogy elveszítjük önmagunkat, a jövőképünket, hitünket. Úgy is lehetne fordítani az *elveszíteni* szót, hogy „kidobni, megszabadulni”. Ne dobd ki a bizalmadat, mint valami elhasznált játékot. Ne dobd el magadtól a reménységedet, az életedet. Mikor dobjuk ki bizalmunkat? Mikor szabadulunk meg tőle? Akkor, amikor csalódunk, elhagyottnak vagy becsapottnak érezzük magunkat. De ha reménységben kitartunk, akkor annak jutalma van, méghozzá az, hogy rátalálhatunk az igazi bizalomra, mely nem emberektől jön, hanem Isten ajándéka.

Szombat (február 18.)

Megkereshettek volna, de nem kérdeztek, megtalálhattak volna, de nem kerestek. Ézs 65,1a (1Pt 2,9–10; 1Kor 1,26–31; Lk 10,21–24) Ézsaiás úgy mutatja be Istent, mint egy felénk integető és a helyes út felé terelgető apát, aki mindig jelen van az életünk nagy eseményeinél, de mi talán észre sem vesszük. Isten elérhető, kereshető és megtalálható, s ez önmagában is óriási evangélium. Sőt nemcsak keresni és megtalálni hagyja magát Jézus Krisztus által, hanem ő az, aki megkeres, és ránk talál!

■ CZÖNDÖR ISTVÁN

HIRDETÉS

Taizé-ima és énekegyüttlét. A rákosszentmihály–sashalmi evangélikus gyülekezetben (1161 Budapest, Hősök tere 10–11.) minden hónap második keddjén, legközelebb február 14-én 18 órától Taizé-ima és énekegyüttlét. Minden alkalommal van igehirdetés is. Információ: Gyertyafeny.lutheran.hu.

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evelet@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikusélet.hu
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelet.hu • Előfizetés: kiado@lutheran.hu
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Űllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519. Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.balla@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTER KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Űllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518. Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág telefonszámán: 06-1/767-8262 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 2498-5309

